

δὲ ἄργον κᾶται, παρὰ Ἀττικοῖς ὅτι μάλιστα, ἀντί, μάλιστα· ποτέ δὲ ἐπὶ δηλώσει καὶ ἤσσε ἀναίτιον τίθεται οἶον. ὅτι ἡ θάλασσα ἀλμυρὰ, οἶδα. ποτέ δὲ ἐπὶ ἀπλῶς δηλώσει πράγματος παντός· οἶον ὁ δᾶνα λέγει, ὅτι Φιλῶ τὸν δᾶνα· ἐκλαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ, τοῦτο. οἶον. λέγει τοῦτο, Φιλῶ τὸν δᾶνα. μετὰ δὲ τοῦ, μὴ, κείμενον, ἀντὶ τοῦ, μὴ μόνον, κᾶται. ὡς καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ ἔπωμεν, ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, μὴ ὅτι τοῖς δι' ἀγάπην τι πεποιηκόσιν ἢ πεπονθόσιν.

Ad cap. 23.

Στάσις λέγεται μάχη δύο ἀμφιβαλλόντων περὶ τι. ὡς καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει πᾶσα διαδικασίᾳ στάσις προσηγόρευται· καὶ στάσις ἢ ἀνποταξία· ἐνστασις δὲ τὸ ἀνένδοτον περὶ τι.

Ad cap. 24.

Τὸ κακὸν οὐκ ἔχει ἰδίαν ὑπόστασιν ἀλλ' ἐκπτώσις ἐστὶ τοῦ καλοῦ· ἢ στήρισις γὰρ τοῦ καλοῦ ἐστὶν κακόν·
ὡς

ἀναίτιον) ut causam non reddat, causalis non sit.

ἐπὶ ἀπλῶς δηλώσει) sic solet, non ἀπλῶ v. ad c. 15. c. 11. c. 42. μοχ ἐκλαμβάνεται est, exprimitur, intelligitur v. Budaeum Comm. Gr. L. p. 563.

Θεολόγῳ) Gregorio Naz. Orat. XIV. extr. p. 223. sed locus inde mala fide excerptus, cum ibi ita legatur: ἔπωμεν, ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, ἂν ἄρα δέχωνται.
πᾶσα διαδικασίᾳ στάσις) v. inf. ad c. 48.

ὅτι ἡ στέρησις τῆς θυμαίας νόσος· καὶ ἡ στέρησις τῆς
 ἡμῶν νύξ. καὶ ἡ στέρησις τοῦ ἵππου ἄριστος· ἐστὶ δὲ τὸ
 αἰσχρὸν ἐπίτασις τοῦ κικνῶν· καὶ λέγει ὁ σοφὸς ἐν ταῦ-
 θα· εἰ ἔχῃς τὸ τοῦτόν, ὅσον ὁ λογισμὸς ὑποτίθῃσι,
 κικνὸν, ἀδυνατήσῃς ἔναι ἐν τῷ τοῦτόν κικνῶ· μᾶλλον
 δὲ πλεον ἀδυνατήσῃσι, εἰ τύχοι τὸ τοῦτόν κικνὸν, λογί-
 ζεσθαι καὶ αἰσχρὸν.

Ἔργον λέγεται τὸ ἔκ τινος ἐπιτηδεύματος ἀποτελού-
 μενον· οἷον ὁ οἶκος· ὡς λέγομεν. ἐποίησεν ἔργον ὁ τέκτων·
 λέγεται καὶ ἡ ἐργασία, οἷον, ἡ περὶ τὸ δρᾶν κίνησις τοῦ
 τεχνίτου· ἦτοι τὸ συντιθέναι λίθον ἐπὶ λίθῳ, τῷ πρίονι
 ἐτίμνει, καὶ τἄλλα ποιᾶν. καθὸ σημασιόμενον ἐστιν
 ἐν ταῦθ'α καὶ τὸ ἔργον καὶ πάλιν, ὡς λέγομεν· ὁ δᾶνα
 ἔχῃ ἔργον, ἦτοι ἐργασίαν· ἀπὸ τούτου λέγεται τροπι-
 κῶς ἔργον καὶ τὸ ἀναγκασιότατον καὶ σπουδαιότατον
 ὡς λέγομεν· ὁ δᾶνα ἔργον ποιᾶται συλλαβᾶν τὸν δᾶ-
 να· τοῦτο λέγεται καὶ προύργον, ἦτοι, πρὸ παντός ἔργον·
 λέγεται ἔργον καὶ τὸ ἐργῶδες, ἦτοι δυσχερές· ὡς λέγο-
 μεν· ἔργον ἐστὶν, ἵνα κατατροπώσασθαι πολλοῦς, καὶ
 ἐνοπλον ἀπλυσμένους.

Τὸ οὐ, μόνον κείμενον, ἀλλ' ἀπόφασιν ἔχῃ· οἷον ὁ
 δεῖνα οὐ γράφῃς ποτὲ δὲ κατάφασιν, ὅτε ἔχῃ ἐμ-
 προσθεν στέρησις δηλωτικὴν λέξιν, καί, κείμενον πρὸ
 ἐκείνης, ἀναρᾷ τὴν στέρησιν· οἷον οὐκ ἔγραφας, ἀλλὰ,
 δηλοῦσι, γεγραμμένον ποτὲ δὲ ἀργὴ καίται. οἷον οὐ
 μὴ ἔπω· ἦτοι οὐχ ἔγω. ὡςπερ ἐστὶ καὶ ἐν ταῦθ'α ἕνω
 μὲν

210 SCHOLIA IN ΕΠΙΣΤΕΤΙ

μὲν πραγματικῶς κείμενον τὸ, εὐδὲν οὐδαμοῦ· καὶ
 'μετ' ὀλίγον τὸ, οὐδαὶς οὐδαμοῦ· ἀγτί τοῦ, οὐδαὶς παν-
 τελῶς τὸ γὰρ τοπικὸν ἐπιβέβημα οὐκ ἔστι τόπου ἀπ-
 λωτικόν, καὶ κατὰ τὴν σημασίαν, ἐνταῦθα. ὡς καὶ
 ἐν ἄλλοις, καὶ παρὰ Συνεσίῳ· ποῦ γὰρ ἱερέως, εἰς
 ἰδίαν ὑπόθεσιν περιυδῶν ἀγνώριμον ἀνθρώπων;

Ἀργύριον, ὁ ἄργυρος, καὶ ἀργύριον, τὰ ἀπὸ χρεῶ
 σοῦ νομίσματα.

Ὡς λέγεται νοήμων, ὁ νοῦν. καὶ ἐλεήμων, ὁ ἐλεῶν·
 οὕτω λέγεται καὶ αἰδοήμων, ὁ αἰδούμενος. ἐξ οὗ συν-
 ἄγεται τὸ ἐντιμον.

Ὁ δὲ λέγεται ἢ λεωφόρος. λέγεται τροπικῶς καὶ
 ἀπὸ ταύτης, ὁ τρόπος ἦτοι ὁ μεταχαρασμός· ὁ ἔστιν ἢ
 ἐπιτηδείότης, δι' ἧς ἀνύομέν τι, ὡς ἐνταῦθα.

Πατὴρ, ὁ γεννήσας λέγεται, ἦγον ὁ σπέρμα, ἀλλὰ
 καὶ ὁ πρόγονος; ἦτοι ὁ πατήρ, καὶ ὁ πρόπαππος καὶ
 γενεᾶ ὁ πατήρ; ἦτοι σπέρμα, καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ
 παρὰ τῇ Δείῳ γραφῇ· ὁ μὲν γὰρ τῶν εὐαγγελιστῶν λέ-
 γει· Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ καταβαίνει με-
 χρι πολλῶν, καὶ τελεῖται εἰς τὸν Ἰωσήφ. ὁ δὲ — ἦν
 υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ. καὶ ἀναβαίνει μέχρι καὶ τοῦ Ἀδάμ.

κα-

Συνεσίῳ) epist. XIV. vnde ad sententiam per-
 ficiendam adde: ἐν νηστήμοις ἡμέραις. qui enim
 sacerdotis est, iudicatum ac prebensum hominem
 sua praesertim causa pati, ieiunii tempore?

ὁ δὲ — ἦν υἱὸς) Supple ὁ δὲ n. λέγει καὶ
 αὐτὸς ἦν v. Lucae Euang. III, 23. & Matth. I, 2.

ἡσυχία δὲ λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα ἂν γινηθῆι τις.
λέγεται ἡ πατρίς καὶ παρὰ τοῖς Κρησὶ μητρὶς.

Οἱ Ἀττικοὶ καὶ, ὅσον ἐπὶ ἐμοὶ, καὶ, τὸ ἐπὶ ἐμοὶ,
καὶ, τὸ ἀπὸ ἐμοῦ, καὶ, τὸ κατ' ἐμέ, ἀντὶ τοῦ κατὰ
τὴν ἐμὴν προαίρεσιν. καὶ ἐπὶ δευτέρου προσώπου ὅσον
ἐπὶ σοι, καὶ τὸ ἀπὸ σου, καὶ, τὸ κατὰ σε. ἀντὶ τοῦ,
κατὰ τὴν σὴν προαίρεσιν καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου
ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, καὶ, τὸ ἀπ' ἐκείνου, καὶ, τὸ κατ'
ἐκείνου ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐκείνου προαίρεσιν, λέγουσιν.

Βαλακνεῖον, τὸ λετρὸν βαλακούς, ὁ τούτου ἐπι-
μελούμενος ἢ ἐπιμελουμένη δὲ γυνή, βαλανούτρια.

Τὰ ἄνω τῆς κεφαλῆς, καλλωπισμοῦ ἕνεκεν, κείμενα,
ἀνάδηματα λέγεται τὰ δὲ μέσον τοῦ σώματος, διάδη-
ματα τὰ δὲ τοὺς πόδας ἢ κοσμοῦντα ἢ ἐξασφαλίζου-
σα, ὑποδήματα.

O 2

H',

παρὰ τοῖς Κρησὶ μητρὶς) v. Synes. ep. 93. cf.
Steph. Thes. T. II. p. 827. B.

μέσον τοῦ σώματος, διάδηματα) deb. διὰ μέσου.
possunt autem haec noue dicta videri, cum
διάδημα nihil aliud, quam ἀνάδημα, capitis or-
namentum, proprie fit. Sed & Schol. Aristoph.
Plut. 589. τὸ δὲ ἀναδᾶν ταυτὸν ἐστὶν ἐνταῦθα τῷ
στεφανοῦν — ἔχα δὲ ἀπεναντίον πρὸς τὸ ἀναδᾶν,
τὸ ὑποδᾶν ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπόδημα. τὸ μέντοι διάδη-
μα ἐπὶ κόσμου βασιλικῷ τοῦ περιδουμένου δι' ὅλου
σώματος. Suidas: διάδημα, τὸ βασιλικὸν ἕνδυμα,
τὸ στέμμα.

DE SCHOLIIS IN EPICTETI

· Η, δια, πρόθεσις, αἰτίαν δηλοῦσα, διττὴν ἔχει τὴν ἔννοιαν· γράφω βιβλίον· δια τὸν παῖδα ἤγουν, ἴσα δὲ παῖς ἔχει καὶ, γράφω βιβλίον δια τὸν παῖδα, ἤγουν, τοῦ παιδὸς τὰ πρὸς τὴν χρείαν τοῦ βιβλίου παρασχόντος· καθ' ὃ σημαίνονμενον λέγεται καὶ τὸ ἐνταῦθα. ἐστὶ δὲ ἡ ἔννοια τοιαύτη ὡς οὐδὲ ὑποδήματα ἔχα, ὄντος σκυτίως, οὐδὲ ὄπλα, ὄντος χαλκίως, καὶ οὐδὲν κρήζα τούτου· οὕτως δυναμένου σου στοὰς ποιῆσαι ἢ βαλανῆα, οὐ χρείαν ἔξα τούτων· καὶ μὴ ὄντος σου, καὶ μὴ δυναμένου, οὐ προσδηθήσεται τούτων· ἡ πόλις γὰρ οὐδὲ ὑποδήματα φορεῖ, ὡς οἱ ἄνθρωποι, οὐτε ὄπλα.

· Δύνασαι, κοινὸν ἐπὶ δευτέρου προσώπου· δύνη δὲ δια τῶν η, ἄπτικῶς, μετὰ προσγεγραμμένου.

· Τὸ ὄφελος, ὃ κοινὸν ὀνομαῖ ἐστι, καὶ ἴδιον, δια τοῦ η, ὃ ποιητικόν ἐστι, καὶ τὸ ἤμαρ, ἢ ἡμέρα, ὃ καὶ αὐτὸ ποιητικόν ἐστι, ἄκλιτά ἐστιν.

· Αἰδήμων λέγεται ὃ αἰδοῦμενος, ἤγουν, ὁ αἰδέσιμος, ὃ ἐστιν, ὃ μὴ ἀναίσχυτος· ὃ μὴ τιοῦτας δὲ, ἀναίδης λέγεται.

· Ἐτάλασθαι καὶ ἀπετελέσθαι τὸ αὐτὸ ἐν τισι γὰρ τῶν συνδέτων τὴν εἰνότης σημισίαν ἢ, ἀπὸ, πρόθεσις φυλάσσει· οἷον ἀπῆλθε, ἀντὶ τοῦ μακρῶν ἤλθεν· ἐν τισι δὲ ἀργή ἐστιν ὅσον ἀπισχυρίζεται, καὶ ἀποτελεῖται, ὡς ἐνταῦθα.

Ad

· ἐστὶ δὲ οἱ ἔννοια) valde puerilis & inepta haec interpretatio.